

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДНУ «ІНСТИТУТ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЗМІСТУ ОСВІТИ»
ДУ «НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ ЦЕНТР ВИЩОЇ
ТА ФАХОВОЇ ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ»
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

МАТЕРІАЛИ

**Всеукраїнської науково-практичної
конференції здобувачів вищої освіти**

**«МОЛОДЬ – АГРАРНИЙ НАУЦІ І
ВИРОБНИЦТВУ»**

**Актуальні питання розвитку аграрного та
земельного права: національний і
міжнародний вимір**

19 травня 2022 року

Біла Церква

2022

Саме в межах правової свідомості формуються такі правові цінності, як справедливість, рівність, свобода, честь, гідність, що впливають на розвиток усієї правової системи держави та громадянського суспільства зокрема.

Завдяки розвинутій правосвідомості особистість здатна осмислювати й надавати оцінку правовій реальності, яка її оточує, приймати рішення, учиняти дії, які мають правові наслідки, брати на себе відповідальність [5, с. 85].

Отже, в Україні є необхідним як можна швидше утворення ідеї формування правової свідомості й правової культури суспільства. Допомогти з цим зможе прийняття нових реформ щодо підвищення рівню правового виховання та правової культури суспільства.

В Україні є потенціал для підвищення правової культури громадян, тому потрібно починати діяти в даному напрямку вже зараз.

Список літератури

1. Загальна теорія держави і права / за ред. В.В. Копейчикова. Київ : Юрінком Інтер, 2000. 320 с.
2. Алексеев С.С. Общая теория права: в 2-х т. Москва : Юридическая литература, 1981. Т. 1. 360 с.
3. Шаравара І. Правова свідомість та правова культура в Україні: проблеми їх формування. *Jurnalul juridic național: teorie și practică*. 2015. № 3, Ч.1. С. 9–12.
4. Теорія держави і права: Підручник для юридичних вузів / За заг. ред. А.Б. Венгерова. М.: Юриспруденція, 2000. 528 с.
5. Борканюк А. Культурна безпека особистості як мета культурної політики держави. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Філософія»*. 2011. Вип. 9. С. 82–88.

УДК 341.48

ВАСЮТИК А.А., студент 4 курсу

Науковий керівник – **МАКАРЧУК В.В.**, канд. юрид. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

СПІВВІДНОШЕННЯ МІЖНАРОДНИХ ЗЛОЧИНІВ ТА ЗЛОЧИНІВ МІЖНАРОДНОГО ХАРАКТЕРУ

В тезах проаналізовано співвідношення міжнародних злочинів та злочинів міжнародного характеру.

Ключові слова: міжнародні злочини, злочини міжнародного характеру, міжнародний тероризм, міжнародна безпека.

Міжнародні злочини – це суспільно небезпечні навмисні посягання на життєво важливі інтереси міжнародного співтовариства, основи існування держав та народів – міжнародного миру та безпеки. Такі посягання є порушенням державами міжнародно-правових норм, що мають основне значення для забезпечення міжнародного миру та безпеки, захисту прав та свобод людини або довкілля.

Об'єктами цих злочинів є загальний мир та міжнародна безпека, основи співіснування народів та націй. Об'єкт злочину є одним із факторів, що зумовлює доволі високий рівень суспільної небезпеки міжнародних злочинів, що є грубим порушенням зобов'язань усіх суб'єктів та імперативів міжнародного права.

Безпека та охорона громадського порядку у прикордонних районах держави встановлюється шляхом реалізації моральних і адміністративно-правових заходів діяльності правоохоронних органів. Підтримання безпеки та охорона громадського порядку держави – це не стихійний процес, а діяльність, пов'язана з правовою активністю громадян та спільноти. В Західній Європі з античних часів та середньовіччя люди в основному проживали в селах та невеликих містах (бургах), де всі знали один одного і проблема громадського порядку, захисту життя, здоров'я та честі не була актуальною. Сільська та міська община власними силами виконувала функції поліції [1, с. 169].

Основний перелік міжнародних злочинів містить статут Нюрнберзького міжнародного військового трибуналу (1945р.): злочини проти миру, військові, то злочини проти людяності (ст. 6) [2]. Перелік військових злочинів і злочинів проти людяності був доповнений чотирма Женевськими конвенціями про захист жертв війни 1949 р. і двома Додатковими протоколами до них 1977 р. До таких злочинів, зокрема, віднесено: посягання на життя, здоров'я, недоторканність особи (вбивства, тортури, заподіяння шкоди здоров'ю, нелюдське поводження, а також біологічні експерименти, тілесні покарання, тощо); посягання на людську гідність, зокрема образливе і принизливе поводження, примушування до проституції, непристойне посягання у будь-якій формі; взяття заручників; колективне покарання; незаконне, свавільне і здійснюване у великому масштабі руйнування та привласнення майна, що не викликається військовою необхідністю; примушування військовополоненого або цивільної особи служити у військах чи допоміжних формуваннях ворожої держави; позбавлення цих осіб права на неупереджене і нормальне судочинство; перетворення цивільного населення або окремих цивільних осіб на об'єкт нападу; перетворення місцевостей і демілітаризованих зон, що не охороняються, на об'єкт нападу; віроломне використання розрізнявальних емблем Червоного Хреста (Червоного Півмісяця або Червоного Лева і Сонця) чи інших захисних знаків, визнаних Женевськими конвенціями 1949 р. і Протоколом 1 (1977 р.) до них тощо [3].

Починаючи з першого дослідження міжнародного тероризму, проведеного ООН у 1972 р., міжнародне співтовариство до цього часу не могло досягти згоди щодо загальноприйнятого змісту терміну «міжнародний тероризм». Водночас у додатку до резолюції про терористичну злочинну діяльність, прийнятій VIII конгресом ООН (1990 р.) зазначається, що узгодження загальноприйнятого визначення «міжнародний тероризм» було б доцільно вжити зусиль для визначення поведінки, яку світове співтовариство вважає недоцільним і яке потребує ефективних превентивних заходів та заходів примусу які відповідають визнаним принципам міжнародного права [4].

У ст. 52 Статуту ООН визначається право встановлювати регіональні угоди або органи для вирішення питань підтримання миру і безпеки. Терористичні акти 11.09.2001 року проти США оголошені Генеральним секретарем ООН, як «підтверджуючи необхідність боротися всіма засобами, в відповідно до Статуту

Організації Об'єднаних Націй з погрозами для міжнародного миру і безпеки» [5].

Принцип колективної безпеки встановленої в статуті ООН, як зобов'язання держав - членів ООН «вживати колективних заходів для відвернення й існування загрози та придушення актів агресії або інших порушень, проводити мирними засобами у згоді з принципами справедливості й міжнародних спорів, що можуть призвести до порушення миру» [5].

Отже, міжнародні злочини потрібно відрізнити від злочинів міжнародного характеру, що мають менший ступінь суспільної небезпеки. На відміну від злочинів міжнародного характеру, за скоєння міжнародних злочинів кримінальна відповідальність настає за злочинну діяльність держави, що є суб'єктом міжнародно-правової відповідальності.

Список літератури

1. Нікітенко О. І. Безпека у прикордонних районах України : монографія. Біла Церква, 2021. 370 с.
2. Статут Міжнародного військового трибуналу для суду та покарання головних військових злочинців європейських країн осі : Статут Ірландія від 08.08.1945 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/998_201#Text.
3. Конвенція про захист цивільного населення під час війни (укр/рос) : Конвенція Орг. Об'єдн. Націй від 12.08.1949 р. : станом на 8 лют. 2006 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_154#Text.
4. Попередження злочинності та кримінальне правосуддя у контексті розвитку: реалізації та перспективи міжнародного співробітництва. Практичні заходи боротьби з корупцією : Заходи Орг. Об'єдн. Націй від 07.09.1990 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_785#Text.
5. Статут Організації Об'єднаних Націй і Статут Міжнародного Суду : Статут Орг. Об'єдн. Націй від 26.06.1945 р. : станом на 16 верес. 2005 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_010#Text.

УДК 352.07

ГРЕБЕНКО А.Є., студент 3 курсу

Науковий керівник – **НАСТІНА О.І.**, канд. юрид. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ПРО ПРАВО ІНОЗЕМЦІВ ТА ОСІБ БЕЗ ГРОМАДЯНСТВА НА ЗЕМЛІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПРИЗНАЧЕННЯ

Ключові слова: відчуження, спадкування, право власності

Відповідно до ч. 2 ст. 81 Земельного кодексу України іноземці та особи без громадянства можуть набувати права власності на земельні ділянки несільськогосподарського призначення в межах населених пунктів, а також на земельні ділянки несільськогосподарського призначення за межами населених пунктів, на яких розташовані об'єкти нерухомого майна, що належать їм на праві приватної власності.

ЗМІСТ

Процько М.І. Окремі питання земельно-правової реформи.....	3
Андрушко І.О., Малишко І.В. Новелли податкового законодавства щодо фізичних осіб підприємців.....	5
Андрущенко М.М., Настіна О.І. Землі громадської забудови та землі житлової забудови: спільні та відмінні риси.....	7
Бреус А.О., Грек І.М. Волонтерський рух: становлення та розвиток на Білоцерківщині.....	9
Богданевич Д.І., Терещук М.М. Правова культура в Україні: проблеми формування...	11
Васютюк А.А., Макаруч В.В. Співвідношення міжнародних злочинів та злочинів міжнародного характеру.....	13
Гребенко А.Є., Настіна О.І. Про право іноземців та осіб без громадянства на землі сільськогосподарського призначення.....	15
Дроваль А.С., Настіна О.І. Обмеження прав на землю.....	16
Зайцева Н.В., Настіна О.І. Конституційні засади реалізації права власності на землю в Україні.....	19
Козубенко Я.С., Настіна О.І. Правові питання використання земель запасу.....	21
Морська В.Р., Настіна О.І. Правові засади збереження земель.....	22
Мельник В.Р., Мельник Л.М. Проблема людської свободи в екзистенціалізмі.....	24
Пустовіт І.С., Макаруч В.В. Поняття «вимушена міграція» в юридичній літературі.....	26
Слободянюк В.С., Бровко Н.І. Проблемні питання реалізації закону України «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб» в період війни.....	28
Качалов В.О., Пахомова А.О. Правова охорона винаходів: міжнародний досвід.....	31
Дзюман А.К., Ломакіна І.Ю. Трудова міграція в сучасних умовах.....	33
Клименко Д.О., Самойлович А.А. Актуальність запобігання корупції у земельних відносинах.....	35
Костюк Р.М., Сокиринська О. А. Нюрнберзький процес з погляду сучасності.....	37
Кубрик А.О., Сімакова С.І. Правові підстави протидії корупції в органах поліції України.....	39
Майстренко А.А., Малишко І.В. Податкова реформа в період воєнного стану.....	41
Мерзлов В.С., Мельник О.Г. Створення належних умов для реалізації прав людини в Україні через призму принципу рівності та недискримінації.....	43
Мідянка І. І., Єфремова І.І. Значення договорів у реалізації цивільних прав.....	45
Пархоменко С.О., Мельник О.Г. Гарантії діяльності правозахисників у досягненні цілей щодо захисту прав людини в ЄС.....	47
Плахотнюк А. В., Аргат Я. П. Історія розвитку патронату над дітьми в Україні.....	48
Малишко Д.В., Терещук М.М. Гносеологічні витоки правової системи України.....	50
Сергєєв О. В., Мельник О. Г. Воєнні кримінальні правопорушення, вчинені російськими окупантами на території України.....	52
Норченко К.С., Настіна О.І. Землі сільськогосподарського призначення: сучасні проблеми та виклики.....	54
Плахотнюк А.В., Сімакова С.І. Правові засади запобігання корупції в медицині.....	56
Петрук Н.В., Настіна О.І. Реалізація права на землі сільськогосподарського призначення в сучасних умовах.....	59
Приймак М.Ю., Росавіцький О.О. Організуюча діяльність державної служби.....	60